

prima instanță: V. Brașoveanu
instanța de apel: B. Bîrca, S. Arnăuț, E. Clim

ÎNCHEIERE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:
Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Petru Moraru

examinând admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială „Moldtelecom” societate pe acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de societatea comercială „StarNet” societate cu răspundere limitată împotriva societății comerciale „Moldtelecom” societate pe acțiuni privind încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de societatea comercială „StarNet” societate cu răspundere limitată, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 august 2014 și pronunțată o nouă hotărîre,

c o n s t a ță:

La 22 august 2013, societatea comercială „StarNet” societate cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale „Moldtelecom” societate pe acțiuni privind încasarea datoriei, a penalității, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat reclamantul că, la 9 noiembrie 2011, între SC „StarNet” SRL și SC „Moldtelecom” SA, a fost semnat acordul de interconectare nr. 478, al cărui obiect este interconectarea operațională între rețeaua PSTN/ISDN a Moldtelecom și rețeaua publică fixă locală a furnizorului și operarea unei asemenea interconexiuni, în condițiile stabilite în contract.

Menționează reclamantul că potrivit pct.2.2.3 al anexei nr.6 la acord, pentru terminăția traficului internațional în rețeaua furnizorului, Moldtelecom achită echivalentul în lei moldovenești a 0,07 USD, fără TVA pe minut calculat la rata de schimb a Băncii Naționale a Moldovei din ultima zi lucrătoare a lunii pentru care se face facturarea.

Totodată, potrivit Ofertei de Referință de Interconectare, publicată pe site-ul oficial www.moldtelecom.md, tariful SC „Moldtelecom” SA pentru terminația traficului internațional în rețeaua sa, oferit furnizorilor alternativi naționali este în mărime de 0,10 USD /minut.

La 01 noiembrie 2011, de către Consiliul de Administrație al Agenției naționale pentru reglementare în comunicații electronice și tehnologia informației (ANRCETI) a fost adoptată hotărârea nr.28 „Cu privire la impunerea obligațiilor speciale preventive SA „Moldtelecom” în legătură cu puterea sa semnificativă pe piața de tranzit de trafic în rețelele publice de telefonie”, publicată în Monitorul Oficial la 11 noiembrie 2011.

Potrivit pct.40 al Obligațiilor speciale preventive ce se impun SA „Moldtelecom”, în cazul tranzitului internațional de apeluri către numerele geografice fixe sau non-geografice independente de locație ale altor furnizori naționali, Furnizorul-ofertant nu va pretinde negocierea, stabilirea sau păstrarea unui tarif pentru terminarea națională a acestor apeluri în rețelele altor furnizori naționali de telefonie fixă, care ar fi sub nivelul de 90 % din tariful aplicat de furnizorul-ofertant pentru servicii similare de terminare națională în rețeaua sa fixă a apelurilor inițiate în rețelele furnizorilor străini.

Precizează reclamantul că, Agenția este autoritatea publică centrală de reglementare a pieței serviciilor în domeniul comunicațiilor electronice și al tehnologiei informației și în procesul de reglementare adoptă decizii obligatorii.

Prin urmare, susține că, interpretarea și implementarea Acordului de interconectare nr. 478 din 9 noiembrie 2011, nu poate intra în contradicție cu Legea comunicațiilor electronice, hotărârile și deciziile ANRCETI sau altor autorități ale administrației publice, precum și cu orice alte prevederi legale aplicabile.

Acest fapt este stipulat expres în pct.21.1 al acordului de interconectare, unde este indicat că, „prezentul acord va fi guvernat de legislația în vigoare a Republicii Moldova”.

În acest context, reieșind din prevederile Ofertei de Referință de Interconectare a SC „Moldtelecom” SA și pct. 40 al Obligațiilor speciale preventive ce se impun SA „Moldtelecom”, aprobate prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRCETI nr. 28 din 01 noiembrie 2011, pentru terminația traficului internațional în rețeaua Furnizorului, Moldtelecom achită echivalentul în lei Moldovenești a 0,09 USD, fără TVA, pe minut, calculat la rata de schimb a Băncii Naționale a Moldovei din ultima zi lucrătoare a lunii pentru care se face facturarea.

În temeiul celor indicate, conformându-se prevederilor pct.40 al Obligațiilor speciale preventive ce se impun SA „Moldtelecom”, începând cu data de 01 decembrie 2011, între SC „StarNet” SRL a aplicat pentru terminația traficului internațional în rețeaua sa, tariful nou și anume 0,09 USD.

Menționează că, SC „Moldtelecom” SA nu s-a conformat prevederilor legislației în vigoare și a restituit toate facturile pentru achitarea terminației traficului internațional în rețeaua SC „StarNet” SRL, fără a invoca vreun temei argumentat din punct de vedere legal.

Astfel, susține reclamantul că, pentru data de 26 septembrie 2013, SC „Moldtelecom” SA a acumulat față de SC „StarNet” SRL o datorie în mărime de 465441,87 lei.

Totodată, conform prevederilor pct. 14.1 al Acordului de interconectare nr.478 din 09 noiembrie 2011, neachitarea unei facturi la data limită stabilită, îi conferă Părții care a emis factura dreptul de a percepe penalități în mărime de 0,02% din suma totală neachitată pentru fiecare zi lucrătoare de întârziere a plății, până la data plății respective.

În virtutea acestui punct, suma penalității care urmează a fi achitată de SC „Moldtelecom” SA, constituie 14 813 lei.

Mai indică reclamantul că, potrivit art.619 Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii, iar în cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Suma dobânzii constituie 39619,88 lei.

Aduce la cunoștință reclamantul că, la 19 iunie 2013, a adresat pîrîtului pretenție privind achitarea datoriilor, însă, până în prezent, nu au primit niciun răspuns, suma totală a datoriilor SC „Moldtelecom” SA față de SC „StarNet” SRL ridicându-se la 519874,75 lei.

Solicită SC „StarNet” SRL, încasarea din contul SC „Moldtelecom” SA a sumei datoriei în mărime de 465 441,87 lei, a penalității în sumă de 14 813 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 39 519,88 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 august 2014, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul SC „Moldtelecom” SA, în beneficiul SC „StarNet” SRL, datoria în sumă de 465 441,87 lei, dobînda de întârziere în sumă de 39 519,88 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 15151,85 lei, iar în total, 520213,60 lei.

Cerințele SC „StarNet” SRL privind încasarea penalității în sumă de 14 813 lei, au fost respinse ca tardive.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, a fost admis apelul declarat de SC „StarNet” SRL, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 august 2014, în partea în care au fost respinse pretențiile privind încasarea penalității și în această parte a fost pronunțată o nouă hotărîre prin care a fost încasată din contul SC „Moldtelecom” SA, în beneficiul SC „StarNet” SRL, penalitatea în sumă de 14 813 lei.

De asemenea, a fost modificată hotărîrea primei instanțe în partea încasării din contul SC „Moldtelecom” SA, în beneficiul SC „StarNet” SRL a taxei de stat, achitate la depunerea cererii de chemare în judecată prin majorarea sumei de la 15151,85 lei la 15596,24 lei, precum și s-a încasat din contul SC „Moldtelecom” SA, în beneficiul SC „StarNet” SRL taxa de stat, achitată la depunerea apelului, în sumă de 333 lei.

Apelul declarat de SC „Moldtelecom” SA a fost respins.

La 22 aprilie 2015, SC „Moldtelecom” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Instanța a nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și a interpretat în mod eronat legea.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 25 martie 2015, iar cererea de recurs a fost depusă la 22 aprilie 2015 și respectiv, se constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 23 septembrie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SC „StarNet” SRL copia recursului declarat de SC „Moldtelecom” SA.

Pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, 18 noiembrie 2015, intimatul nu și-au realizat dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că sus-indicatul recurs este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în

care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel, și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actului judecătoresc, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO, că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra cărora, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în mod corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și

aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Moldtelecom” SA, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea comercială „Moldtelecom” societate pe acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Petru Moraru